

lui Mihailovski se intitulează: *Разговор между четирма поети* — «Convorbire între patru poeți»:

Петефи

Умрях за правдини човешки!
Какво безумие, уви,
Човешки правдини да дириш там където
Човеци прави няма!

Шение

Не, Шандор Петефи, безмилостен казак
Когато те промуши
За стотий път разбра се, че свобода
Не може да вирей —
С кръв дорде не се поръси.

Еминеско

Така е, да! Животът е стрелба...
Живее който вярва в нещо сайно
И който е всегда готов
Или да покоси врага
На своя идеал,
Или да бъде покосен от него!

Едгар По

В отечество си аз бях заробенник,
Изгнаник бях при братя и сестри.
.....

Еминеско

И мен не оцениха в родния ми край,
Но аз се не отчаех —
Живях, борих се и пях!
Заблуда безконечна няма...
Кога да е — подобна
На гърмотевицата мощна —
От вишините истината слиза
И си пробива път между гълъбите¹.

Am reproduş rîndurile de mai sus pentru a arăta preţuirea deosebită pe care o acorda Mihailovski lui Eminescu. De altfel, pe masa sa de lucru se aflau

¹ Trad.: «*Petöfi*: Murit-am pentru drepturile oamenilor! / Ce nebunie, vai, / Să cauţi drepturile oamenilor acolo unde / Oamenii n-au drepturi. *Chénier*: Nu, Şandor Petöfi, cînd cruntul cazac / Cu lancea te-a străpuns / S-a dovedit a suta oară, că libertatea nu poate domni / Pînă nu este stropită cu sînge. *Eminescu*: Aşa e, da! Viaţa-i bătălie / Trăieşte cel ce crede în lumină / Şi care-i totdeauna gata / Să răpună pe cel ce-i împotriva / Idealului său / Sau să cadă-n luptă cu-acesta /. *Edgar Poe*: Am fost un rob în ţara mea, / Proscris de fraţi şi de surori /... *Eminescu*: Nici eu n-am fost slăvit în propria mea ţară, / Dar n-am pierdut nădejdea — / Am trăit, am luptat şi am cîntat! / Căci rătăcire pe vecie, nu-i... / Cînd nu te-aştepti, asemenea / Cu fulgerul puternic — / Din înălţimi coboară adevărul / Şi-şi taie drum printre mulţimi /.